

بررسی شواهد در بازنگری کوریکولوم طب ایرانی

سید علی کمالی (DMD)^۱، سیدحمید کمالی (MD, MPH, PhD)^۲، زهرا قربانی فر (MD, PhD)^۳،
سیده جیهان حسینی خیبر (MD)^۴، شیمیا اصفهانی (MS)^۵، نورین خرمشاهی (DMD)^۶

۱- دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

۲- دفتر برنامه تحقیقات بالینی، دانشکده طب ایرانی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۳- گروه طب ایرانی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارتش جمهوری اسلامی، تهران، ایران

۴- بیمارستان خاتم الانبیاء (ص)، خیابان شهید یاسینی، خیابان ولیعصر (عج)، تهران، ایران

۵- دفتر توسعه آموزش، دانشکده طب ایرانی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

۶- دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

دریافت: ۹۷/۳/۷، اصلاح: ۹۷/۱۲/۷، پذیرش: ۹۷/۱۲/۱۲

خلاصه:

مقدمه: نهادینه‌سازی رویکرد آموزش پاسخگو موضوع مورد توجه در حوزه آموزش پزشکی است. در طراحی کوریکولوم رشته طب ایرانی جهت ارتقای کیفیت آموزشی، به جمع‌آوری اطلاعات، شواهد، تفحص در منابع و مستندسازی مبتنی بر شواهد برای تصمیم‌گیری‌ها نیازمندیم.

مواد و روشها: این گزارش کوتاه با هدف بررسی و مطالعه روش‌های تدریس، نحوه ارزشیابی، محتوای تدریس حکمای برجسته طب سنتی سده‌های متعدد، چون "بقراط"، "جالینوس"، "محمد ابن زکریای رازی" و "ابن سینا" در حوزه آموزش انجام شد.

یافته‌ها: رازی اعتقاد دارد کتاب‌هایی مانند کتاب تقدمه المعرفه بقراط و کتاب‌های جالینوس در زمینه انواع تب‌ها و حملات آن، ادویه مفرد، اوقات بیماری و اینکه هر بیماری در چه مرحله‌ای قرار دارد، اسطقسات، بحران‌ها، نحوه برخورد با بیماری‌های حاد به روش تغذیه، اسباب و علایم بیماری‌ها، تدابیر فوری، مزاج و نبض جزو اولین کتاب‌هایی هستند که خواندن آنها برای دانشجویان ضروری است. همچنین او توصیه می‌کند که یک پزشک بهتر است با اکثر کتب موجود در حیطه کار خود آشنا شود.

بحث و نتیجه‌گیری: بررسی‌ها نشان می‌دهد که دانشجو موظف به مطالعه و درک عمیق مطالب تحت نظر هدایت‌گر بالادستی خود است. کسب مهارت و توانمندی‌های شایسته یک طبیب با مطالعه کتاب‌های بیشتر و آزمون‌های پیاپی توسط استادان حاصل می‌شود. در یک جمله، کسی طبیب نمی‌شود مگر با ارزیابی و آزمون‌ها و آزمایش‌های مکرر. آموزش ترتیبی، آموزش تقدمی، آموزش علمی و عملی شایع‌ترین روش‌های یادگیری مورد استفاده در طب سنتی ایرانی بوده‌اند.

واژه‌های کلیدی: آموزش پزشکی، طب ایرانی (طب سنتی)، کوریکولوم، ارزیابی، مبتنی بر شواهد

مقدمه

تدریس، بررسی محتوای آموزشی و منابع درسی و نحوه ارزیابی فراگیران توسط اساتیدی که در اعصار مختلف در حوزه آموزش صاحب سبک بوده‌اند، از جمله بقراط، جالینوس، مجوسی اهوازی، رازی و بوعلی سینا، زمینه دستیابی به یک فرایند تطبیقی که مهارت‌های تخصصی لازم در رشته طب ایرانی را با کوریکولوم موجود مقایسه می‌کند، فراهم شود. لذا جمع‌آوری این شواهد می‌تواند در ارتقای فرایند آموزش طب ایرانی موثر واقع شود (۱).

مواد و روشها

این نوشتار یک گزارش کوتاه است. بررسی و مطالعه روش‌های تدریس، نحوه ارزشیابی، محتوای تدریس حکمای طب سنتی از مهم‌ترین ارکان در تهیه محتوای ساختارمند برای این رشته است.

طراحی و تدوین یک نظام کارآمد و راهبردی به منظور حرکت در مسیر مرجعیت علمی و تعیین شاخص‌های این مرجعیت، همچنین نهادینه‌سازی رویکرد آموزش پاسخگو به عنوان یکی از سیاست‌های ۱۲ گانه طرح تحول و نوآوری در آموزش پزشکی از جمله موضوعاتی است که دست‌اندرکاران حوزه آموزش پزشکی به آن توجه دارند (۱-۳). یکی از راه‌های تحقق این امر، تلاش در جهت تطابق نظام آموزشی، محتوا و اهداف برنامه آموزشی با وظایف شغلی فارغ‌التحصیلان است. بر همین اساس، در طراحی کوریکولوم رشته طب ایرانی نیز به منظور ارتقای کیفیت آموزشی، بر لزوم جمع‌آوری اطلاعات و شواهد، تفحص در منابع، به‌روزرسانی و مستندسازی برای تصمیم‌گیری‌ها نیاز فراوان وجود دارد (۱ و ۲ و ۴). در این نوشتار با محوریت قرار دادن رویکرد جمع‌آوری شواهد، سعی شده است تا با مطالعه شیوه‌های مواجهه‌های پزشکی در دوره‌های مختلف تاریخی، به خصوص دوره‌هایی که درخشش چهره‌های شاخص نمایان است و همچنین مطالعه شیوه

* نویسنده مسئول مقاله: زهرا قربانی فر

آدرس: ایران، تهران، خیابان فاطمی، خیابان اعتمادزاده، دانشگاه علوم پزشکی ارتش، کدپستی ۱۴۱۶۶۳۳۶۱، تلفن: ۰۲۱۸۸۹۹۳۶۵۶

Email: za.ghorbanifar@gmail.com

از میان اطباء بنام سده‌های متعدد، شهرت حکمای برجسته‌ای چون "بقراط"، "جالینوس"، "محمد ابن زکریای رازی" و "ابن سینا" در حوزه آموزش، ما را بر آن داشت که بخش فعالیت‌های آموزشی این اساتید که معطوف به منابع و عناوین کتب ضروری مورد نیاز فراگیران طب، منابع آزمون و برخی شروط توانمندسازی ایشان در آن دوران می‌باشد، مورد بررسی قرار گیرد.

یافته‌ها

بررسی‌ها نشان داد که به عقیده رازی، کتاب‌هایی مانند کتاب مقدمه المعرفه بقراط و کتاب‌های جالینوس در زمینه انواع تب‌ها و حملات آن، ادویه مفرده، اوقات بیماریو اینکه هر بیماری در چه مرحله‌ای قرار دارد، عناصر چهارگانه، بحران‌ها، نحوه برخورد با بیماری‌های حاد به روش تغذیه، اسباب و علایم بیماری‌ها، تدابیر فوری و اورژانسی، مزاج، نبض و بیماری‌های تنفسی و همچنین کتب نویسندگان دیگر مانند «ارسیلوس» {Archelaus} و «اصطفن» {Stephanos} و «مغنیس» {Magnus} جزو اولین کتاب‌هایی است که خواندن آنها برای دانشجویان ضروری است. همچنین او توصیه می‌کند که یک پزشک بهتر است با اکثر کتب موجود در زمینه کاری خود آشنا شود (۵).

ابن سینا در کتاب قانون فی الطب خود ذکر می‌کند دانستن و خواندن کتاب قانون تنها برای طبیب شدن کافی نیست؛ بلکه لازم است منابع دیگری هم مطالعه شود (۶ و ۷).

همچنین تدریس طب در مدارس اسکندریه بر روی چهار کتاب بقراط مانند الفصول، مقدمه المعرفة، الاهویه و البدان و المیاه و کتاب الامراض الحادة (۷-۱۱) و شانزده کتاب دیگر از جالینوس (۷-۱۵) متمرکز بوده است. این کتاب‌ها بر اساس محتوا و تخصص‌هایی که تامین‌کننده نیازهای اساسی و کلی و نیز تعیین‌کننده درجات ارتقای فراگیران بود، با نظم و ترتیب خاصی در هفت مرتبه طبقه‌بندی و تدریس می‌شدند. (۷-۱۱، ۹ و ۱۲)

مرتبه اول: مقدمه ورود به طبابت است. در این مرتبه، فراگیر توانایی دخالت و عمل در امور جزیی طب را به دست می‌آورد (۷ و ۹). کتابهایی که فراگیر باید در این مرتبه آموزش ببیند عبارتند از:

۱. کتاب تفاوت قوانین درمان براساس تجربه و قیاس (۸ و ۹ و ۱۱ و ۱۵) در این نوشتار بیشتر از قوانین درمان بنا بر عقیده و رای اهل تجربه استفاده می‌شود و مطالبی نیز از روش‌های درمانی قیاس آورده شده است. از دیدگاه این کتاب، با تجربه و قیاس است که مردم تمام علوم را استخراج می‌نمایند (۷ و ۹).

۲. کتاب الصناعة الصغیرة که حاوی آموزش طب نظری و عملی است. «جوامع الإسکندرانیین لکتاب جالینوس فی الصناعة الطیبة الصغیرة علی الشرح» {Jawāmi' al-Iskandarānīyīn li-kitāb Jālīnūs fī al-} {*shīnā'ah al-tibb al-saghīrah*} (۵-۱۳، ۹)

۳. کتابی درباره شناخت نبض و بیان بیماری‌ها به کمک آن «جوامع الإسکندرانیین لکتاب جالینوس فی النبض الصغیر إلى طوثرن» {Jawāmi' al-Iskandarānīyīn li-kitāb Jālīnūs fī al-nabḍ al-saghīr} {*ilā*} (۷-۹ و ۱۱-۱۵ و ۱۷)

۴. کتاب اغلوقن فی کیفیة التانی فی شفاء الامراض که در مورد نحوه درمان و عدم عجله در بهبودبیماری‌ها است (جوامع الإسکندرانیین للمقالة الأولى من

کتاب جالینوس إلى اغلوقن فی اسم الطبیعة} {Jawāmi' al-Iskandarānīyīn li-kitāb Jālīnūs ilā Ghulūqun fī ism al-*tabī'ah wa-fī shifā' al-amrād Galen*}، «جوامع المقالة الثانية من کتاب جالینوس إلى اغلوقن فی شفاء الأمراض، ترجمة حنین بن إسحاق» (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵-۱۸)

فردیکه مقدمات را فراگرفته بود در صورت تمایله تحصیل بیشتر وارد مرحله دوم می‌شد. اما آموزش کامل زمانی محقق می‌شود که فراگیر تمام مفاهیم طب را یاد گرفته باشدو به اموری از طبیعت که امور طبیعی برای جسم گفته می‌شود نیز آشنا باشد (۷ و ۹).

مرتبه دوم: در این مرتبه فراگیر باید چهار کتاب دیگر از کتاب‌های جالینوس را که به توضیح امور طبیعی مربوط به بدن می‌پردازد، آموزش ببیند (۷ و ۹). این کتاب‌ها عبارتند از:

۱) کتاب الاسطقسات که یک مقاله است. {Jawāmi kitāb Jālīnūs fī al-ūstuqussāt 'alā ra'y Abuqrāṭ lil-Iskandarānīyīn Galen} (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۸ و ۱۹). که به شرح اعضا و اخلاط به عنوان ارکان می‌پردازد (۷ و ۹).

۲) کتاب المزاج که شامل سه بخش است {Jawāmi' kitāb Jālīnūs fī al-mizāj 'alā ra'y al-Iskandarānīyīn Galen}، (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۶). به شرح انواع مزاج‌ها و دلایل بروز هر عارضه‌ای در بدن می‌پردازد (۷ و ۹).

۳) کتاب القوى الطبیعیة شامل سه مقاله {Jawāmi' kitāb Jālīnūs fī al-quwā al-ṭabī'īyah 'alā ra'y al-Iskandarānīyīn Galen} «جوامع کتاب جالینوس فی القوى الطبیعیة إخراج حنین ابن إسحاق» (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۶) به شرح و توضیح قوای مدبره طبیعت بدن، اسباب و نشانه‌های آنها پرداخته است (۷ و ۹).

۴) کتاب التشریح (الصغیر) که در پنج مقاله تدوین شده است. «جوامع کتاب جالینوس فی التشریح للمتعلمین: جوامع المقالة الأولى فی تشریح العظام، إخراج حنین بن إسحاق» {jawamie kitab jalinus fa altashrih lilmutaealimin: jawamie almaqalat al'uwlaa fa tashrih al-iishaq hunayn bin 'iishaq}، «جوامع کتاب جالینوس فی تشریح العظم، نقل حنین بن إسحاق» {jawamie kitab jalinus fa altashrih aleadl, naql hunayn bin 'iishaq}، «جوامع کتاب جالینوس فی تشریح العصب للمتعلمین، إخراج حنین بن إسحاق» {jawamie kitab jalinus fa tashrih aleasb lilmutaealimina, 'iikhraj hunayn bin 'iishaq}، «جوامع کتاب جالینوس فی تشریح العروق غیر الضواری، للمتعلمین» {jawamie kitab jalinus fa tashrih aleuruq aldawaribi, 'iikhraj hunayn bin 'iishaq} (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۶). جالینوس این مقالات را به طور پراکنده نوشت، سپس اسکندرانیان آنها را جمع‌آوری کرده و به صورت یک کتاب تنظیم نمودند. در این کتاب به شرح اعضای بدن و تعداد آنها پرداخته می‌شود. (۷ و ۹).

از دیدگاه مدارس طبی اسکندرانی، با گذراندن این مراتب هفتگانه، فراگیر به لحاظ آگاهی از اصول آمادگی لازم برای مراجعات بالینی را پیدا کرده و از این به بعد باید دانش خود را صرف خدمت به بیماران و درمان آنها نماید (۸).

جدول ۱: مراتب آموزش

مراتب تحصیل	هدف
مرتبۀ اول	یادگیری مقدمات، ارکان و اسطقسات
مرتبۀ دوم	یادگیری امور طبیعی
مرتبۀ سوم	یادگیری کلیات سبب شنای بیماریها
بخش مرتبۀ چهارم	یادگیری سبب شنای بیماری اعضای درونی بدن
تئوری مرتبۀ پنجم	یادگیری کلیات تب و بحران در بیماریها
مرتبۀ ششم	یادگیری اصول و قوانین درمان
مرتبۀ هفتم	یادگیری تدابیر حفظ سلامتی در افراد سالم و تدابیر غذایی در بیماران
بخش عملی	آموزش ویزیت بیماران سرپایی آموزش ویزیت بیماران بستری

تذکر ۱: در کتاب ادب طبیب با استناد به عیون الانباء { ewan al anbaa } در کتب شانزده گانه جالینوس کتاب ادویه مفرد { Meterin medica (Galen) } (الثالث عشر کتابه فی الادویه المفردة) { kitabah fi al'adwiat almufarad }، ادویه مرکبه الرابع عشر کتابه فی الادویه المركبه { kitabah fi al'adwiat almurakaba } و برهان و السادس عشر کتابه فی البرهان { kitabah fi alburhan } ذکر شده است (۷ و ۸).

تذکر ۲: کتب شانزده گانه جالینوس توسط هفت نفر مسیحی جمع آوری و تفسیر شد (۹ و ۱۳) به نامهای انقلابوس { ainqalaws }، جاسیوس { Jaceiuos }، اصطفین { Stephanos }، ثاودوسیوس { Savzvsyvs }، اکیلاوس { akylaws: Aquilaus }، فلادیوس { faladius.Vladius } و یحیی النحوی { Yahya Al - Nahawi }، { yahyaa alnahwaa } (۷).

برخی محققین معتقد هستند کتابهای نوشته شده توسط جالینوس که اسکندرانیها آنها را برای مطالعه دانشجویان پزشکی انتخاب کردند کافی بوده و آنها را از مطالعه سایر کتابها بی نیاز کرده است. البته در مطالعه تمام این کتابها به استاد و مفسر نیاز بوده است و بدون وجود استاد یا بدون بحث و مذاکره و مراجعه بهوی درک معانی پیچیده آن ممکن نبوده است.

از سویی دیگر این نظر هم وجود دارد که جمع آوری کتابهای مورد نیاز دانشجویان پزشکی توسط اسکندرانیها کامل نبوده است و در زمینه غذا و هوا و دارو توجه کافی نکرده اند (۷).

در مدارس اسکندرانی، الزام به یادگیری کتابهای شانزده گانه جالینوس و مشروط نمودن فراگیری طب به مطالعه این کتابها بوده است. بنابراین به نظر می رسد اسکندرانیها شیوه مناسبی را در ترغیب دانشجویان پزشکی انتخاب کردند تا آنها در این حرفه کامل شوند و تلاش زیادی در مطالعه کتابهای جالینوس به عمل آورند.

مرتبۀ سوم: در این مرتبه فراگیر کتاب مربوط به بررسی سبب شناسی، علایم و عوارض بیماریها را در شش فصل، می آموزد. «جوامع کتاب جالینوس فی العلل و الأعراض ترجمۀ حنین بن إسحاق المتطبیب» { jawamie kitab jalinus fa aleilal w al'aerad tarjamathunayn bin 'iishaq almutatabib }، (عنوان الكتاب فی اليونانی - أسباب الأمراض) «کلام فی التخمۀ» { asbab al'amrad } klam fa altakhama. (۷ و ۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۶) این بخش از طب بر اساس نظر قیاس، از جمله جالینوس، بسیار غنی و مفید است. اگر کسی مطالب این کتاب را مورد بررسی و مطالعه قرار دهد و آنها را بفهمد دیگر نکته ای از پزشکی برای او مخفی نخواهد ماند (۷ و ۹).

مرتبۀ چهارم: در این مرتبه فراگیر باید دو کتاب را آموزش ببیند:

۱. کتاب التعرف علی الاعضاء الباطنة «جوامع کتاب جالینوس فی تعرف علل الأعضاء الباطنة» که دارای شش فصل است. { jawamie kitab jalinus fa taearaf ealaa al'aeda' albatinat almaeruf bikitab almawadie alalimat mimaa tawalaa jameah al'iiskundaraniuw } (۷-۹ و ۱۵-۱۶). این کتاب شرح به تمام علل و دردهای اعضای درونی می پردازد. (۷ و ۹).

۲. کتاب النبض الکبیر «جوامع الإسکندرانیین لکتاب جالینوس فی النبض الکبیر علی الشرح و التلخیص» { jawamie al'iiskundraniin likitab jalinus fa alnabd alkabir ealaa alsharah w altalkhis } (۷ و ۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۶) که در چهار فصل به آموزش نبض یعنی بیان انواع نبض، نحوه شناسایی هر یک از انواع نبض، سبب شناسی بروز هر کدام از آنها و ویژگیها و تاثیر آنها در بدن، می پردازد. (۷ و ۹).

مرتبۀ پنجم: در این مرتبه، سه کتاب به فراگیران آموزش داده می شود.

۱. کتاب الحمیات { ktab alhumiyat } (۸ و ۹ و ۱۱ و ۱۶) الحمیات الجوهریة و العرضیة { alhumiat aljawhariat waleardia } (۱۳) در مورد شناخت انواع تبها است (۷ و ۹).

۲. کتاب البحران در سه مقاله «جوامع کتاب جالینوس فی البحران، ترجمۀ حنین بن إسحاق» { Kitāb Jālīnūs fī ayyām al-Buḥrān } (۷ و ۹ و ۱۱ و ۱۵ و ۱۶) که با هدف شناسایی اوقات مختلف بیماری، جهت درمان مناسب و پیش بینی سرانجام بیماری در سه فصل نوشته شده است (۷ و ۹).

۳. کتاب ایام البحران { Critical days (Galen) } (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵-۱۶) که در سه فصل به شرح انواع بحران پرداخته است (۷ و ۹).

مرتبۀ ششم: فراگیر در این مرحله ملزم به یادگیری کتاب حیلۀ البرء است که در چهارده فصل (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵-۱۶)، به توضیح قوانین و ترتیب درمان بر اساس نظر قیاس در هر یک از بیماریها می پردازد (۷ و ۹).

مرتبۀ هفتم: کتاب تدبیر الاصحاء که در شش فصل حفظ سلامتی را در بدنهای مختلف بیان می کند (۷-۹ و ۱۱ و ۱۵-۱۶). همچنین تدبیر غذا در بیماران حاد و بیماران بستری را نیز می آموزد (۸) که این مرحله به مراتب سخت تر و پیچیده تر از قبل می باشد (۸ و ۱۸). جدا نمودن آموزش ویزیت بیماران سرپایی و از بیمار بستری سخت تر و نیاز به تجربه و مهارت بیشتری دارد که به پنج مرحله تقسیم شده است. آموزش این مرحله عمدتاً براساس مستندات ابوالفرج ابن هندو از کتب شانزده گانه جالینوس است. این مراتب در مدارس طبی اسکندرانیه مورد استفاده بوده است (۱۱).

بحث و نتیجه گیری

نتایج کلیدی حاصل از جمع‌آوری شواهد موجود و بررسی منابع آن است که دو رکن مهم یکی محتوا و نحوه آموزش و دیگری نحوه صحیح آزمون‌نمود توجه حکمای طب سنتی بوده است. بر همین اساس، تعیین محتوا و اولویت بندی موارد ذکر شده همراه با برنامه‌ریزی در راستای نیاز آموزشی فراگیر و نیاز جامعه دریافت کننده خدمات، ضروری است. همچنین، بر اساس نتایج جمع‌آوری شده می‌توان معیارهایی را تعیین کرد که فراگیر بر مبنای آن ملزم به یادگیری و درک محتوایساختارمندی باشد که در یک کوریکولوم مبتنی بر شواهد تبیین و تنظیم می‌گردد.

علاوه بر موارد فوق، بررسی موجود نشان می‌دهد که آموزش طب در دوران‌های مختلف شکوفایی علمی دارای ساختاری نظامند و هدفگرا بوده‌است؛ به این صورت که در ابتدا فراگیران مواجهه زودرس و کلی بالینی را تجربه می‌کردند، سپس وارد دوره فراگیری مفاهیم کلی به همراه کاربرد آنها می‌شدند و انتهای این روند آموزش، مرحله بالینی، تدابیر و تصمیم‌گیری‌های درمانی بود. در تمام این مراحل ذکر شده دانشجوی موظف به مباحثه و درک عمیق مطالب تحت نظر هدایت‌گر بالا دستی خود بوده و مراحل کسب مهارت و توانمندی‌های شایسته یک طبیب را با مطالعه کتاب‌های بیشتر و آزمون‌های پیاپی توسط اساتید طی

می‌کرده است. در یک جمله می‌توان گفت که فرد، طبیب نمی‌شود مگر با ارزیابی و آزمون‌ها و آزمایش‌های مکرر (۸). به نظر می‌رسد، با توجه به شواهد حاصل در این مطالعه می‌توان آموزش در طب ایرانی را به سه روش تقسیم نمود:

- ۱- آموزش ترتیبی که در آن مباحث از ساده به پیچیده بیان شده‌است.
- ۲- آموزش تقدیمی که در آن مطالب براساس اولویت بیان شده است.
- ۳- آموزش علمی و عملی که در آن اول مطالب تئوری و بعد مطالب عملی بیان شده است.

و در حیطه بالینی می‌توان به آموزش سرپایی و بیمارستانی تقسیم نمود. ولی یکی از مهمترین نکات در هر سه این روش‌ها آشنایی زود هنگام فراگیران با داروهای مورد استفاده و با بیماران به صورت اولیه است. همانگونه که مشخص است، در این نوشتار به رکن اول مورد نظر که همان محتوا و شیوه آموزش است پرداخته‌ایم. بدیهی است تحقیقات در سایر موارد به غنی شدن هر چه بیشتر شواهد خواهد افزود.

در مجموع به نظر می‌رسد برای تعیین یک کوریکولوم دارای بستری از شواهد طب ایرانی و استفاده از توانمندی‌های جدید ایجاد شده، نیاز به مطالعاتی عمیق‌تر می‌باشد تا بتوانیم طی مستند نمودن آموزش‌های دوره، الزامات و بایدهای یادگیری و دروس CORE و non-CORE بهتر مشخص شود.

Evidence Survey in curriculum planning of Persian medicine

SA. Kamali (DMD)¹, SH. Kamali (MD, MPH, PhD)², Z. Ghorbanifar (MD, PhD)^{3*},
SJ. Hosseini Khabir (MD)⁴, Sh. Isfahani, (MS)⁵, N. Khoramshahi (DMD)⁶

1. Department of Dentistry, School of dentistry, Shahed University, Tehran, Iran
2. Department of Persian Medicine, School of Persian Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
3. Department of Persian Medicine, Faculty of Medicine, AJA University of Medical Sciences, Tehran, Iran
4. Khatam Al-Anbia Hospital, Tehran, Iran.
5. Education development office, School of Persian Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran
6. School of dentistry, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Biannual Medical Education, Babol Univ Med Sci; 7(1); Autumn & Winter 2018-2019; pp: 7-12

Received: Mar 28th 2018, Revised: Feb 26th 2019, Accepted: Mar 3th 2019

ABSTRACT

Background: Setting “accountable education” as a method in medical education has gotten increasing attention. Planning a qualified curriculum in Persian Medicine education in order to achieve sufficient educational quality is possible by the means of collecting data, evidence and exploring the available references and documenting the findings.

Methods: The goal of this brief report is to study and evaluate the common used teaching methods in education, evaluation and the content of the most outstanding scientists teaching Persian Medicine along many centuries such as “Hippocrates”, “Galen”, “Muhammad ibn Zakariya al-Razi” and “Avicenna”

Finding: Razes believes that books such as the Al-Murafi Hippocrates book and Julian's books on the types of fevers and attacks, the various medicines and the time of illness, and at what stage each disease is, and the nature, the crisis, how to deal with acute diseases by the means of nutrition, The signs and symptoms of illness, immediate remedies and temperament and pulse are among the first books to be taught and are essential for students. He also recommends that physicians are best to be familiar with most of the resources available of their field of work.

Conclusion: Studies show that the student was obliged to deepen his knowledge by the means of discussion under the guidance of his high-level navigator. Acquiring the skills and abilities of a physician was achieved by reading more books and evaluation by the professors. It can be stated that nobody makes it to being a great physician without undergoing repeated tests and experiments.

The most common educational methods used consist of: Sequential instruction, priority training academic and practical training.

Key words: Medical education, Persian medicine (Traditional medicine), Curriculum, Evaluation, Evidence-based

*Corresponding Author; Z. Ghorbanifar

Address: postcode 1416663361, No 27, North sarparast Street, Italy street, Keshavarz Blvd, Tehran, Iran.

Tel: 09123081153, Fax: 02188391955

Email: za.ghorbanifar@gmail.com

References

- 1-Kamali S, Ghorbanifar Z, Isfahani SH, et al. Evaluation of access to the course of Hakim. Avicenna Journal of Phytomedicine. 2015 Supplement, Vol. 5, p46-46. 1/2p.
- 2-Kamali S, Ghorbanifar Z, Isfahani SH, et al. Designing self-assessment questionnaire for Persian medicine in the field of education at Tehran University of Medical Sciences. Biannual J of Med Edu. Education Development Center. Babol Univ of Med Sci,6(1); 51 Autum & Winter, 2018
- 3- Yaghoubifar M, Ghodrati A, Mirmousavi S. The first step towards institutionalizing approach of responsive education: Survey the current status of training courses of environmental health from perspectives of students. . Biannual J of Med Edu. Education Development Center. Babol Univ of Med Sci, 5(1); Autum& Winter, 2017; pp: 40-46.
- 4-Jones R, Higgs R, de Angelis C, Prideaux D. Changing face of medical curricula. The Lancet. 2001; 357(9257):699-703.
- 5-Razi, M. Al- Murshid aw al-Fusul. . 2nd ed. Edited by: Iskander B Zaki. Cairo: The Institute of Arabic manuscripts.1995:12-14 [In Arabic]
- 6-Ibn Sina. The Canon of Medicine (al-Qānūn fī al-Ṭibb). V1. 1st ed. Beirut-Lebanon: Alaalami library. 2005: 63 [In Arabic]
- 7-Ghazban, SJ. (In translation) Uyun Al- Anba Fi Tabaqat Al- Atibba. Ibn Abi Uṣaibi'a, Aḥmad Ibn Al-Qāsim. V1. 1st ed. Tehran. Research Institute for Islamic & Complementary Medicine. Iran University of Medical Sciences. 2008: 95-96. 133. 136-147. 151-157. 268-276 [In Persian]
- 8-Al-Rohawi, I. Adab al-Tabib ("Practical Ethics of the Physician" or "Practical Medical Deontology"). 1st ed. Tehran. Research Institute for Islamic & Complementary Medicine. Iran University of Medical Sciences. 2009: 78, 105, 179-180, 186 [In Persian]
- 9-Ibn Ridwan A. Book Alnaf advertisement medicine production quality education. 1st ed. Edited by: Samarrai, K. Baghdad: Jame'ah Baghdad. 1986: 42-43, 107-113 [In Arabic]
- 10-Ibn al-Nafis, A. Al-Shamil fi al-Tibb. V1. 1st ed. Tehran. . Research Institute for Islamic & Complementary Medicine Iran University of Medical Sciences. 2009: 14 [In Arabic]
- 11-Samarrai K. Brief history of medicine arabic. V1. Tehran. Research institute for Islamic & complementary medicine. Iran University of medical sciences. 2009: 204-205 [In Arabic]
- 12-Ibn Juljul, S. Ṭabaqāt al-aṭibbā' w'al-hukamā' (Generations of physicians and Wise Men).1st ed.Cairo: French Scientific Institute printing press. 1955:46[In Arabic]
- 13-Razi, M. The Virtuous Life (al-Hawi).v4. 1st ed. Beirut: Dar Al-Ehya. Al-Turath Al-Arabi.20001: 72 [In Arabic]
- 14-Mozafarzadeh B. (In translation). Pharmacology in Medicine {(Daroushansi Dar Pizchke)}. Al-Biruni M. V1. 1st. Persian Language and Literature Academy. Publishing group asar. Tehran. 2004: 113 [In Arabic]
- 15-Sami Khalaf H. Ṭibb and daroushansi. V1. 1st. Catalog of manuscripts of the virtual book. Tehran. Iran University of medicine. 2008:74[In Arabic]
- 16-Badawi, A. A'rstoutalis fi alnfs. 1st ed. Beirut: Dar al-Qalam. 1980:41-45[In Arabic]
- 17-Mohaghegh M. Ibn Hindu, Physician and philosopher from Tabarestan and Kitab-I Miftah al-Tibb with introduction on medical sciences in Islam and Iran. Tehran. Society for the Appreciation of Cultural Works and Dignitaries. 2014: 37-42 [In Persian]
- 18-Galenus. To Ogluqen, Summarized and Explained Hunayn ibn Ishaq, Investigation of Muhammad Salim Salim Dar al-Kuttab Press 1982: 3 [In Arabic]
- 19-Galenus - translator: Hunayn ibn Ishaq, Muhammad Salim Salim, a book of Galen in Alostksat on the opinion of Hippocrates, the Commission Egyptian General Book, Cairo, 1986: 3 [In Arabic]